

РЕШЕНИЕ

№ 3431

гр. София, 20.05.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 63 състав,
в публично заседание на 13.04.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Димитрина Петрова

при участието на секретаря Валентина Христова, като разгледа дело номер **7329** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.
Образувано е по Жалба на Л. Д. М.-С., ЕГН [ЕГН], срещу принудителна административна мярка (ПAM)-използване на техническо средство за принудително задържане на пътното превозно средство „скоба“ по чл. 167, ал. 2, т. 2 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП), наложена на 01.07.2021 г. в [населено място] по отношение на лек автомобил с регистрационен [рег.номер на МПС] , от служители на [фирма] (ЦГМ), обективизирано в съобщение № В2013493/01.07.2021г.
Жалбоподателката в жалбата си, в съдебно заседание и в становището по същество излага доводи за незаконосъобразност на оспорваната ПAM поради липса на компетентност, неспазване на установената форма, допуснато съществено нарушение на административно-производствените правила, поради противоречие с материалноправни разпоредби и несъответствие с целта на закона. Твърди, че не е извършвала нарушение на ЗДвП и/или на Наредбата за организация на движението на територията на Столична община (НОДТСО), като сочи, че е заплатила чрез телефонно съобщение (SMS) престоя си и е придобила законосъобразно право на престой на автомобила в указаното и специално предназначено за това място за паркиране на „Зелена зона“. Счита, че актът е нищожен и моли съда да го отмени изцяло или да прогласи неговата нищожност. Претендира направените разноски.
Ответникът – ЦГМ ЕАД, чрез процесуален представител адв. Г., редовно упълномощена, оспорва жалбата, като счита същата за неоснователна. Излага

становище за законосъобразност на наложената ПАМ. Претендира разноски, за които представя списък.

Съдът, като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

От събраните по делото доказателства се установява, че на 01.07.2022 г. жалбоподателката е била паркирала автомобила си марка „Х.“ с ДК [рег.номер на МПС] на [улица], в близост до [улица], попадаща в рамките на „Зелена зона“. При направена проверка в 11:05:30 часа на посочената дата от служител на [фирма] е установено, че автомобилът е паркиран без съответно заплащане чрез изпратено кратко текстово съобщение (SMS) или талон за почасово платено паркиране със „скреч“ покритие за „Зелена зона“. В резултат на констатираното нарушение, служителят е подал сигнал за предприемане на ПАМ – принудително задържане на спрямо автомобила. При явяване на мястото на паркиране на процесното ППС е извършена допълнителна проверка за наличие на плащане в 11:09:22 часа от служител на ЦГМ, която е потвърдила липсата на заплащане за паркирането, поради което спрямо автомобила е била наложена ПАМ по чл.167, ал. 2, т. 2 от ЗДвП – принудително задържане на пътното превозно средство.

На автомобила е било поставено съобщение № В2013493, в което е посочен начина и реда за поставяне на техническо средство тип „скоба“ на МПС, както и възможността и условията при които МПС може да бъде репатрирано в специализиран паркинг. Съставен е протокол за блокирани автомобили от 01.07.2021 г., в който е отразено, че на МПС - марка „Х.“ с рег. [рег.номер на МПС] е поставена „скоба“ в 11:09 часа. При установяване на нарушението и поставянето на скобата са изготвени цветни снимки, приложени по делото. На същата дата - 01.07.2021г. в 11:13 ч., след заплащане на „глоба“ в размер на 30 лв. от г-жа М.-С., екип на [фирма] е свалил „скобата“ от автомобила.

По делото са приети като доказателства представените с жалбата и по административната преписка, както и тези представени със становището на ответника, а именно: Копие от жалба от Л. Д. М.-С. с вх. № ВД-1272/02.07.2021 г. с приложение: касов бон с № 0007104/01.07.2021 г., копие от разпечарка на съобщение с № 2013493/01.07.2021 г. и копие от електронната система на [фирма] за ППС с ДК [рег.номер на МПС] ; Копие от отговор на жалба до Л. М.- С. с изх. № ВД-1272-/2/21.07.2021 г.; Заповед № СОА20-РД-95-502/29.12.2020 г. на Кмета на Столична община, съгласно Приложение № 1; Заповед № СОА18-РД-95-454/03.08.2018 г. на Кмета на Столична община, с която са одобрени редът и условията за принудително задържане, чрез блокиране на колелото на неправилно паркирано ППС, в зоните за почасово платено паркиране, при използване на техническо средство тип „скоба“; Решение № 73 на СОС от 17.12.2015 г. за определяне на цени, във връзка с НОДТСО; Копие на електронен протокол за блокиран с техническо средство тип „скоба“ автомобил; Копие на хартиен протокол за блокиран с техническо средство тип „скоба“ автомобил; Снимки, направени на 01.07.2021 г. при принудителното задържане на МПС; Инструкция за работа на служителите на длъжност „Контрольор автомобилен транспорт“ и „Контрольор автомобилен транспорт, той и шофьор“ в сектор „Принудително задържане“, отдел „Паркиране“ по участъците от зоните с режим на почасово платено паркиране „Синя зона“ и „Зелена зона“; Заповед РД-09-439/02.11.2018 г. и списък на служителите, запознали се с нея; Допълнително споразумение, длъжностна характеристика и

заповед на служителя от първа смяна, осъществил процесната ПАМ поставяне на „скоба“ Т. Д. П.; Допълнително споразумение, длъжностна характеристика и заповед на служителя В. Х. В.; Снимка на знаково стопанство на подзона за локално платено паркиране; Схема на работен участък на екипа „скоби“, включващ и процесното място в „Зелена зона“; график за разпределението на служителите като шофьор и контролор.

В хода на съдебното производство жалбоподателката прави искане в качеството на трето, неучастващо в процеса лице, от името на [фирма] да бъде предоставена официална извадка на данните от мобилното устройство, съдържащо информация за дата 01.07.2021 г. и точен час, минути и секунди на изпращане и получаване на съобщенията до [фирма]. В официален отговор [фирма] отказва да предостави исканата информация на основание чл. 251б, ал. 1 от Закона за електронните съобщения.

Приетите писмени доказателства не се оспорват от страните.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи: Жалбата е подадена в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, от легитимирано лице по чл. 147, ал. 1 от АПК и срещу подлежащ на оспорване административен акт, поради което е процесуално допустима, но неоснователна по следните правни съображения:

Съгласно чл.167, ал. 2, т. 2 от ЗДвП служби за контрол, определени от кметовете на общините, използват техническо средство за принудително задържане на пътното превозно средство, за което не е заплатена дължимата цена за паркиране по чл. 99, ал. 3 от ЗДвП, до заплащане на цената и на разходите по прилагане на техническото средство. Според чл.124 от НОДТСО оперативната дейност по използването и прилагането на техническото средство тип "скоба", таксуването на собствениците или упълномощените от тях водачи, както и освобождаването на принудително задържаните ППС, се организира и осъществява от общинското дружество [фирма] по ред и при условия, определени със заповед на кмета на Столична община, издадена на основание и в изпълнение на чл. 167 и сл. от ЗДвП. В случая това е Заповед № СОА18-РД95-454/03.08.2018 г., с която кметът на СО е одобрил ред и условия за принудително задържане, чрез блокиране на колелото на неправилно паркирано ППС, в зоните за почасово платено паркиране, при използване на техническо средство тип „скоба“. С посочения акт кметът на СО е възложил на служителите в дирекция "Паркиране и мобилност" на [фирма] да упражняват правомощията по чл. 167, ал. 2, т. 2 от ЗДвП. Изпълнителният директор на търговското дружество е приел Инструкцията за работа на служителите на длъжност „Контролор автомобилен транспорт“ и „Контролор автомобилен транспорт, той и шофьор“ в сектор “Принудително задържане” от отдел “Паркиране” на дирекция “Паркиране и мобилност” по участъците от зоните с режим на почасово платено паркиране - "синя зона" и "зелена зона" (Инструкцията), в която е регламентирал действията на длъжностните лица по прилагане на принудителната административна мярка. Видно от приложеното по делото допълнително споразумение, длъжностното лице, приложило принудителната административна мярка е било назначено на длъжност „Контролор автомобилен транспорт, той и шофьор“ в [фирма], с оглед на което съдът приема, че същият е бил компетентен да наложи атакуваната ПАМ.

По аргумент за обратното от чл.172, ал.1 от ЗДвП, за мярката по чл. 171, т. 5, б. „б” от ЗДвП не е задължителна писмена форма. (Разпоредбата на чл. 172, ал. 1 ЗДвП изисква наличие на мотивирана, респ. писмена заповед само за налагането на ПАМ по другите

хипотези на чл. 171 от същия закон -, т.1, 1, 2, 4, т. 5, буква "а", т. 6 и 7). Заповедта може да е устна или изразена чрез действие, което е в съответствие с чл.59, ал.3 от АПК. Поради това съдът намира, че е спазена и формата на акта.

Съдебният контрол за материална законосъобразност на оспорения административен акт обхваща преценката дали са налице установените от административния орган релевантни юридически факти (изложени в мотивната част на акта) и доколко същите се субсумират в посочената като правно основание за издаването му норма и респективно дали се следват разпоредените правни последици. Съгласно чл.170, ал. 1 АПК в тежест на органа, приложил принудителната административна мярка, е да докаже съществуването на фактическите основания за налагането ѝ, и изпълнението на законовите изисквания при издаването ѝ. В конкретния случай, това означава, че доказателствена задача на ответника е установяването на обстоятелството, че жалбоподателката е била паркирала на място, за което е дължала такса за платено почасово паркиране, която към момента на прилагане на мярката не е била заплатена. Съответно в тежест на жалбоподателката е да установи по делото, че към времето на прилагане на мярката – поставянето на скобата за същата е била заплатена такса за платено почасово паркиране.

Съгласно чл. 99 от ЗДвП, в населените места собственикът или администрацията, управляваща пътя, може да определи райони, пътища или части от пътища за зони за платено и безплатно паркиране в определени часове на денонощието, като местата за паркиране по ал. 1 се обозначават с пътни знаци, пътна маркировка и надписи, чрез които на водача се указват условията за паркиране. От приложените схеми, както и от Заповед № СО20-РД-95-502/29.12.2020 г. е видно, че [улица] попада в определения за „Зелена зона“ режим на почасово платено паркиране.

Не се констатира допуснати съществени процесуални нарушения при налагането на процесната ПАМ. В т. 6 от Заповед № СОА20-РД95-454 от 03.08.2018 г. на Кмета на Столична община е регламентирана поредността на действията на контролора след констатиране на престой на ППС без заплащане на в зоните за платено почасово паркиране, а именно: поставяне на техническото средство тип „скоба“ на едно или двете колела от страната на волана на автомобила, направата на снимки с фотоапарата за констатиране на нарушението и съобщаването на координатора по радиостанцията или телефона регистрационния номер и марката на ППС, мястото на нарушението, часа и минутите на констатиране на нарушението и за поставянето на техническото средство тип „скоба. Видно от представените писмени доказателства по делото, тази поредност е била спазена.

Между страните не е спорно, че мястото, на което е бил паркиран автомобилът, попада в очертаванията на зона за платено почасово паркиране – „Зелена зона“. Спорът в случая се свежда до това дали е налице втората предпоставка за налагане на ПАМ, а именно липсата на извършено плащане на таксата за почасово паркиране.

Съгласно чл. 58 от Наредбата за организация на движението на територията на Столична община удостоверяването на заплащането и контрола на действителното време на паркирането на автомобили в зоните за почасово платено паркиране се регламентира в заповедта по чл. 54 от Наредбата. В Заповед СОА20-РД95-502/29.12.2020 г. е предвидено удостоверяването на заплащането за почасово платено паркиране да се извършва чрез хартиени талони за паркиране, талони, издадени от електронно устройство за самотаксуване тип „паркомат“ – защитени с холограмен знак, електронни талони за паркиране и кратки текстови

телефонни съобщения (SMS). Съгласно т. 3.4 на Заповед СОА20-РД95-502/29.12.2020 г. водачът извършва плащане на паркирането чрез СМС, веднага след заемане от ППС на мястото за паркиране, преди водачът да е напуснал автомобилът. Заплащане за паркиране чрез СМС е извършено след като водачът е получил потвърждение за приетото заплащане за паркиране, преди да е напуснал автомобила. От данните по делото става ясно, че жалбоподателката е паркирала ППС, напуснала автомобила и не е извършила плащане веднага след заемането на мястото за паркиране. Служителите на [фирма] са извършили няколко последователни проверки, на които са установили, че не е извършено плащане на паркирането. Непосредствено преди предприемане на действия по принудително задържане на автомобила е извършена проверка видно от работния протокол за деня, т.е. към часа на проверката не е извършено валидно плащане на паркирането на ППС. По делото е установено, че жалбоподателката действително е извършила плащане чрез СМС, но видно от приложените доказателства съобщението е било изпратено в 11:09:41 ч. Следователно, макар и изпратила СМС, жалбоподателката на практика е била в нарушение на изискванията за платено почасово паркиране. С оглед на горното действително от доказателствата се установява, че нарушението е било извършено към момента на поставяне на скобата на автомобила.

Следователно служителите на [фирма] в конкретния случай са следвали стриктно процедурата, описана от т. 2 до т. 9 на Заповед № СО20-РД-95-502/29.12.2020 г. на кмета на СО с Приложения 1 и 2 по чл.123 от НОДТСО и предвид нарушението на правилата за паркиране в „Зелена зона“, при спазване на описаните процедури, на автомобила на жалбоподателката законосъобразно е поставена скоба.

По отношение на събираните цени - [фирма] работи в изпълнение на Решение № 73 от 17.12.2015г. на СОС, в което са определени цените за паркиране в зоните за платено паркиране, цената за принудително задържане и цената за принудително преместване на ППС.

С оглед изложеното, следва, че действията на служителя, разпоредил поставяне на техническо средство скоба на процесния автомобил на процесната дата, са правилни и законосъобразни, предвид което настоящият съдебен състав намира жалбата срещу приложената ПАМ за неоснователна и като такава следва да бъде отхвърлена.

Предвид изхода на делото и своевременно предявената претенция за присъждане на направените по делото разноски за адвокатско възнаграждение, на основание чл. 143, ал. 4 от АПК на ответника се следва сумата от 600 лв., съгласно представено копие на договор за правна защита и съдействие.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София – град, III отделение, 63-ти състав

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Л. Д. М.-С., ЕГН [ЕГН], срещу принудителна административна мярка - използване на техническо средство за принудително задържане на пътното превозно средство „скоба“ по чл. 167, ал. 2, т. 2 от ЗДвП, наложена на 01.07.2021 г. в [населено място] по отношение на лек автомобил, марка „Х.“ с ДК [рег.номер на МПС] , от служители на [фирма] (ЦГМ), обективизирано в съобщение № В2013493/01.07.2021г., като неоснователна.

ОСЪЖДА Л. Д. М.-С., ЕГН [ЕГН], от [населено място], да заплати на [фирма],

ЕИК[ЕИК], сумата от 600.00 /шестстотин/ лева, представляваща направени по делото разноси за адвокатско възнаграждение.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от получаването му.

СЪДИЯ: